

Johann Cothmann

**Prorector Academiae Rostochiensis Johannes Cothman, S. S. Theologiae
Licentiatus & professor ad Exequias quae Puellulo ... Boguslao Fidlero, a
Parentibus moestißimis hodie hora prima in templo Mariano parantur Omnes
omnium ordinum cives Academicos peramanter & officiose invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77744464X>

Druck Freier Zugang

Cothman, J.,
in B. Fidler.

Rostock. 1631.

2

PROFESSOR

Academia Rostochensis

JOHANNES COTHMAN

et Theologiae Professor

Ordinarius

et

Præceptor

Facultatis Theologicae Rostochensis

BOGUSLAW

EDERUS

Præceptor et Theologiae Professor

Ordinarius

Ordinis omnium ordinum civis Acad-

emici Rostochensis officiosus

investitus

ROSTOCHI

ANNO DOMINI MDCCCXXXI

PRORECTOR
Academiae Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN
S. S. Theologiae Licentiatus &
Professor.

Omanæ facundiaë pa-
rens, consolationem, diffi-
cultatibus vitæ hujus op-
ponendam omnium effica-
cissimam esse, temporis
brevitatem, arbitratus est,
dum Attico suo, periculis
involutus, hanc in sententiam scribit: Noli pu-
rare, mihi aliam consolationem esse, hujus in-
gentis molestiaë, nisi quod spero non longiorem
annua fore. Utinam cum Cicerone eodem so-
latio frui tuto concederetur, qui hactenus non
annuas sed decennales seculi hujus infelicissi-
mi publicas experti sumus ærumnas, ut priva-
tas cujusvis molestias (quibus tamen illud plau-
tinum satis appositè quadrat: insperata acci-
dunt magis sæpe, quàm quæ speres) silentio in-
volvamus. Nam de ijs vulgò notissimas usurpa-

mus sententias: ignori nulla cupido, & de occultis non judicat Ecclesia. publicas autem considerantes difficultates, nonne cum Oratore dicendum nobis: equidem dies, noctesq; torqueor, nam quid sc̄dius nostra vita? Hinc cum Seneca affirmare non dubitamus, naturam hominibus nihil brevitare vitæ præstitisse melius, cum tot periculorum genera, tot morbi, tot metus, tot curæ indies nos macerent, afficiant donec tandem hominis vitam planè conficiant, ut qui miserijs ejusmodi exercetur jugiter, de morte calamitatibus cunctis colophonem imponente, verba servi plautini rectissimè usurpet: ipsa mihi opportunitas, non potuit opportunius advenire. par ergo est, ut iterum cum plauto loquamur, moriri, neque est melius morte in malis rebus miseris. Non itaque vitam hanc propterea injucundam esse cum Cicerone ex Quæstionibus Tusculanis dicemus, eò quod dies noctesq; jam jam moriendum nobis esse cogitandum sit, imo potius præsentis vitæ amaritudines mortis meditatione edulcamus, certo persuasivi vitæ hujus cum morte commutationem, exoptatissimæ quietis fore perceptionem. Quod considerans B. August. in Manual. inquit:

quit: ó anima mea, suspira ardentem, desiderare vehementer, ut possis pervenire, in illam supernam civitatem, de qua tam gloriosa dicta sunt. Nam in his caducis & transitorijs in quibus humani affectus captivi tenentur, veram quietem invenire non vales. Expendentes hæc mœstissimi defuncti nostri parentes dolori, ex funere desideratissimi filioli nato, moderabuntur. Dubium equidem mihi nullum, vel me tacente pijsimos parentes hæc cogituros. Verum quod Sulpitius in simili casu de Cicerone ait: quæ in præsentia mihi in mentem venerunt de tevi ad te præscribere, non quod ea te fugere existimem, sed quod forsitan dolore impeditus, minus ea perspicias: Idem nunc dici posse non dubito. Cum non solum timor, sed & dolor expectoret scientiam. Verum tu vir Reverende & Nobilissime ut ad imitationem Sulpitij loquar noli oblivisci te *Constantinum Fidelem* esse, & eum qui alijs consueveris dare consilium: neque imitari malos medicos, qui in alienis morbis profitentur se tenere medicinali scientiam, ipsi se curare non possunt, sed potius, quæ alijs tute præcipere soles, ea tibi subijce, atque apud animum propone. pro-

grammaticis verò hujus ratio legem hanc nobis
imponit ut defuncti nostri *Boguslai* habita ra-
tione, vitæ illius historiam paucis delibemus,
Natus autem ille est Anno 1627. 5. Martij
parentibus laudatissimis patre præfato viro
Reverendo & Nobilissimo Dn. *Constantino*
Fidlero Ecclesiæ apud nos Mariana Pastore
dignissimo & meritissimo; Matre *Catharina*
Battia Clarissimi ac Consultissimi Viri Dn.
Levini Battip. m. J. U. Doctoris Iudicij Pro-
vincialis Megapolitani, & Consistorij prin-
cipum advocati & procuratoris quondam me-
ritissimi filiâ, fœmina virtutibus sexum sequi-
orem exornantibus egregiè dotata. postquam
verò lucem hanc aspexit defunctus noster *Bo-*
guslaus fragilitatis humanæ exemplum non diu
post præbuit, dum per annum ferme inte-
grum phthisi hæcticaq; miserè divexatus, tan-
tam tenellarum suarum virium Sensit jactu-
ram & diminutionem, ut natura succumben-
te, morbi agmen facientis impetum non tol-
lerare nedum superare potuerit. Quo factum
21. die hujus, hora matutina paulò ante quar-
tam, ut animam purpuream illius manibus in-
ter astantium suspiria, unde illam acceperat,
reddiderit. Memorable autem est defuncti
nostri

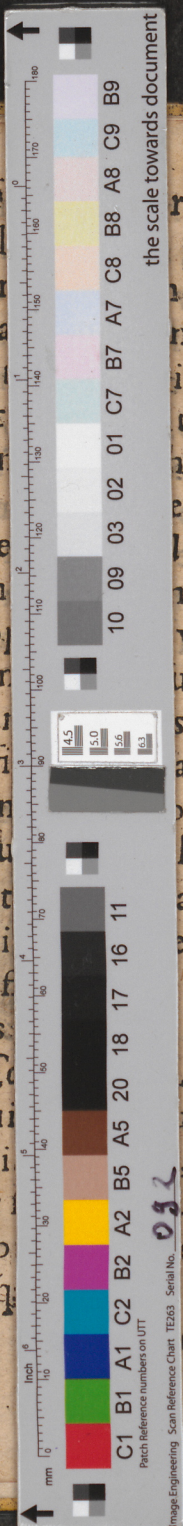
noſtri parentem fragilitatem ac mortalitatem humanam occasione filiolarum Jairi pridie ejus diei auditoribus ſuis pro concione proponentem, ac more ſuo exaggerantem, primum regulam illius mortalitatis ac fragilitatis humanæ, Deo ita diſponente, exemplum, in proprio filiolo conſiderandum exhibere. Quo ipſo doctrinæ publicè propoſitæ veritas, nobis eò magis commendatur. Utq; ad mortem quotidie expectandam, dignè nos præparemus, ne incautos opprimat, via oſtenditur. Nos Cives Academici omnium ordinum honoratiſſimi hoc conſiderantes, piſſiſſimis parentibus juſta hodie filiolo ſuo facturis hanc benevolentiam, quam nobismetipſis vita functis præſtari optamus lubentes exhibeamus. conveniamus itaq; in templo Mariano ad horam 1. & funeris deductionem præſentia noſtra cohonestemus. Id officij non ſolum communis exigit humanitas, ſed viri Reverendi & Nobiliſſimi Dn. *Constantini Fidleri* defuncti noſtri patris, requirit erga unumquemq; veſtrum benevolentia & favor, ne igitur ingrati erga bene vobis ſingulis cupientem, videamini, agite prompti quod petitur, facite. ut vero ab unoquoq; jurisdictionem
Acade-

Academicam agnoscente fiat, ego summo pe-
re hortor & moneo. Funus vero dum effertur,
vos illud sequentes non solum conditio-
nis vestrae fragilis recordamini, sed hoc impri-
mis seculo ærumnabili devotas ad Deum pre-
ces, pro malo avertendo, aut saltem mitigan-
do, ex animo fundite. P. P. Rostoch- Sub
sigillo Academiæ, Anno 1631. 23. Novembr.
quo eodem die anno præterito filiam natu mi-
nimam Mariam etiam terræ mandandam cu-
rarunt mæstissimi parentes.

nostri parentem fragilitate
tem humanam occasione fil
ejus diei auditoribus suis pr
ponentem, ac more suo exa
mum regulæ illius mortalitatis
humanæ, Deo ita disponent
proprio. filiolo consideran
Quo ipso doctrinæ publicè
tas, nobis eò magis comme
mortem quotidie expectan
præparemus, ne incautos o
stenditur Nos Cives Acade
dinum honoratissimi hoc cor
simis parentibus justa hodie fi
hanc benevolentiam, quam n
ta functis præstari optamus lu
mus. conveniamus itaq; in t
ad horam 1. & funeris deducti
nostra cohonestemus. Id of
communis exigit humanitas
tendi & Nobilissimi Dn. Co
defuncti nostri patris, requi
quemq; vestrum benevolentia
gitur ingrati erga bene vobis
tem, videamini, agite promp
facite. ut vero ab unoquoq;

rtalita-
pridie
ne pro-
n, pri-
ilitatis
um, in
aibere.
e veri-
ltq; ad
nè nos
via o-
um or-
s, pijs-
acturis
ofis vi-
hibea-
ariano
esentia
solum
Reve-
Fidleri
inum-
ne i-
apien-
etitur,
ionem
Acade